

Tự tình khúc.

Trịnh công Sơn

1. Tôi như trẻ nhỏ ngồi bên hiên nhà chờ xem thế
 ...như là người lạc trong đo thị một hôm đi
 2. Tôi đi tìm người tìm đêm lâu dài một hôm thấy
 ...như đường về mở ra đô thị chờ chân thiên

kỹ tận phai Tôi như trẻ nhỏ tìm nơi nương tựa mà
 về biển khơi Tôi như là người một hôm quay lại vì...
 được đợi tôi Tôi yêu mọi người cỏ cây muốn loài làm
 hạ về vui Tôi như nụ cười nở trên môi người phồng...

sao vẫn cứ lạc loài Tôi... ...nghe sa mạc nổi dài
 sao yêu hết cuộc đời Tôi... ...khi nhân loại biếng lười

Đừng nghe tôi nói lời tâm tối Đừng tin tôi
 Tim tôi đi nhé đừng bởi rồi Đừng mang gươm

nhé vì tiếng cười Đôi khi một người dường như chờ đợi thật
 giáo vào với đời Tôi như ngọn đèn từng đêm với cạn lửa

ra đang ngồi thành thơ Tôi như là người ngồi trong đêm
 lên thấp một niềm riêng Tôi như nụ hồng nhiều khi ưu

dài nhìn tôi đang quá ngậm ngùi Một hôm buồn ra ngắm dòng
 phiền chờ tôi rá cánh một lần.

sông Một hôm buồn lên núi nằm xuống.